

Rainer při psaní,
pastel, uhel

Franz Kafka, Proměna, 2000, kámen

Výstavy jsou pořádány za podpory a porozumění

Městský dům
kultury Sokolov

Sokolov

www.klaster-sokolov.blogspot.cz

Příští výstava / červen 2017 / vernisáž 29. května 2017

Thomas May / Mayův zelený slovník

Připravujeme:

Thomas May / Jiří Sozanský / Kata Kissoczy / Erna Masarovičová

LUDMILA SEEFRID MATĚJKOVÁ

MEZI DVĚMA SVĚTY / SOCHY A KRESBY

02/05 – 24/05/2017

Zahájení v úterý 2. května 2017 v 17:30 hodin

KLÁŠTERNÍ KOSTEL SV. ANTONÍNA PADUÁNSKÉHO –
KONCERTNÍ A VÝSTAVNÍ SÍŇ SOKOLOV.
otevřeno úterý – neděle 10.00 – 18.00

výtvarné škole v Praze. Z politických důvodů nesměla pokračovat ve studiu na vysoké škole. Pracovala jako kameník, ale i v porcelánce v Duchcově.

V roce 1959 se vrátila do Mariánských Lázní a učila dva roky výtvarnou výchovu na zdejší střední škole, další rok na střední škole v Chebu. Pak dostala nabídku Kulturního a společenského střediska v Mariánských Lázních, aby zde pracovala jako grafička. Aktivně se podílela na vzniku divadla malých forem Kruh. V období politického uvolnění v roce 1964 předložila svazové komisi své kresby a sochařské práce a byla přijata do SČVU. Naslyšela se tak možnost ucházet se o zahraniční stipendium a dokončit svá studia na vysoké škole v zahraničí.

Na pokraji, 1997, polyester

- 2002 Galerie Rutzmoser, München, Třebíč (zámeck)
2003 Univerzita Palackého v Olomouci, Náměšť na Hané (zámeck)
2004 Slovácké muzeum Uherské Hradiště, Univerzita Heidelberg, Malcesine
2005 Diecézní muzeum Plzeň
Skulpturen und Zeichnungen L. S-M, Skulpturenforum Isernhagen
2007 Menschenbilder - Skulpturen und Zeichnungen, Berlin-Tempelhof
2011 Mezi dvěma světy, (se Zuzanou Richter-fotografie), České centrum, Praha
2013 Na pokraji, Topičův salon, Praha

Tichá dramata: příběh sochařky Ludmily Seefried Matějkové

Příběh začíná v Heřmanově Městci. Tam se Ludmila Seefried Matějková narodila 13. listopadu v rodině majitele pily. Po roce 1948 otcí plnu znárodnili a rodina byla vystěhována do Mariánských Lázní. A Ludmile začaly potíže. Od dětství kreslila, ale pro burzoazní původ se obtížně dostávala na střední výtvarnou školu. Nakonec vystudovala sochařství na Střední

Žebračka, 1997, terrakota dřevo

Výkřik, 1996, polyester, železo

Po příchodu Dubčeka dostala stipendium do Západního Berlína do třídy profesora Joe Henry Lonase. Berlin Ludmilu přijal. Získala německé občanství. Našla svého životního partnera. Úspěšně ukončila vysokou školu mistrovskou zkouškou a stala se svobodnou umělkyní. Vyhrála několik soutěží, vznikly sugestivní plastiky Svýkřik, Hanna, Homo homini lupus... Vystavovala. Stala se členkou řady uměleckých spolků a uskupení. Berlin je spjat i s význačnými realizacemi ve veřejném prostoru, nejznámější je bezesporu sousíš Tanec na sopce. Ve její tvorbě je trvale přítomen problém viny či zaviněnosti lidských osudů.

Úmrtní manžela urychlilo návrat do Čech. Přestěhovala se za svou rodinu do obce Drmou u Mariánských Lázní. Spirála – Heřmanův Městec – Mariánské Lázně – Berlin – a opět známá krajina kolem Mariánských Lázní. Vrátila se domů a její sochy jsou také doma.

Je členkou sdružení Pro Arte Vivendi.

Cílem projektů společnosti je demonstrace a využití sily umění jako komunikačního prostředku a přispěvek ke sjednocení evropských národů. Výstavy a kulturní akce obou zemí mají za úkol představit všechny současné umění jak české, tak německé. Významným činitelem jsou několikadenní setkání umělců, které podporují snahu v odbourání politických bariér. Projekty zaštiňují velvyslanectví České republiky v Berlíně a velvyslanectví Spolkové republiky Německa v Praze. Kromě toho jsou podporovány Česko-německým fondem budoucnosti a česko-německou parlamentární skupinou Německého parlamentu.

K dilu:
Brzy si uvědomila limity sdělnosti abstraktních plastik a ještě koncem studia se vrátila k figuraci. Polyesterová hyperrealistická socha Hanna (1973) v životní velikosti předznamenává zralé období sochařské tvorby Ludmily Seefried-Matějkové. Učinek realistického ztvárnění je kromě polychromie často znásoben instalací sochy jako environmentu. Od počátku 80. let se sochařka vraci ke klasickým sochařským materiálům a další plastiky tvoří v terakotové hlíně, bronzu, kameni a dřevě.

Jako člověk, který přišel do zcela nového prostředí, vnímala velmi ostře lidské typy na okraji společnosti i společenské protiklady a tváře zaznamenávala v sérii rychle načrtnutých skic. Do její umělecké výpovědi se dodnes promítají projevy lidské zlovůle, které poznamenaly její dospívání, pracuje s expresivními symboly a motivy přímého násilí a bolesti.

Mapuje svět lidské duše s jeho tichými dramaty, jako je vykořenění, sebetrýzeň, apatie, vyprázdnění, samota, nebo naopak stav hlubokých interních prožitků jako je zptytování, sebeuvědomění a kontemplace.

LUDMILA SEEFRID MATĚJKOVÁ

Zastoupení ve sbírkách

Berlinische Galerie, Berlin
Kommunale Galerie, Berlin
Nicholas Treadwell Gallery, London

Účast v soutěžích a realizace

- 1964 Hráč na foukaci harmoniku, Mariánské Lázně, (3. cena v národní soutěži)
1984 Justice, Kriminální soud – Moabit, Berlin
1985 Doppelgängeradmiral, Admiralsstrasse, Berlin-Kreuzberg Ernst Heilmann, pamětní deska obětem fašismu, Berlin-Kreuzberg
1987 Čtyři roční období, relief na sloupu pro základní školu, Berlin-Kreuzberg
1988 Carl von Ossietzky, památník, Berlin-Kreuzberg Tanec na vulkánu, fontána, Berlin-Wedding Stroj – policie, vstupní hala policejního okruhu 2, Berlin-Spandau
1989 Hlava fontány, dvůr Pracovního úřadu, Kiel
1991 Reliéf pro fasádu požární stanice, Berlin-Zehlendorf
1993 Theodor Lessing, pamětní deska, Mariánské Lázně Modlitba / Gebet, socha ve skále, Malcesine-Le vign
2002 Archanděl Michael, reliéf pro kapli San Michele, Malcesine

Výstavy (výběr) / Autorské

- 1964/68 Mariánské Lázně
1981 Künstler des Monats, Kommunale Galerie, Berlin
1987 Haus am Lützowplatz, Berlin
1989 Städtische Galerie, Schloß Oberhausen, (se Sarah Haffner, Maina M. Munsky)
1992 Dědictví a budoucnost / Erbe und Zukunft, Stará radnice, Brno Dědictví a budoucnost / Erbe und Zukunft, Mánes, Praha, Kolonády, Mariánské Lázně
1996 Palazzo dei Capitani, Malcesine
1998 Galerie Rutzmoser, München, Západocheské divadlo, Cheb Mezi dvěma světy / Zwischen Zwei Welten, Kommunale Galerie, Berlin
2000 Galerie Aeras, Herrnhut, Kulturní dům, Čáslav, Malé divadlo, Liberec
2001 Theater im Schloß, Erbach, anglikánská kaple, Mariánské Lázně